

Anette Bauer, 2. ročník, zdravotnické lyceum, SZŠ Pardubice

Kouzlo

Mého

oboru

Základka

se ke

svému

konci blíží,

Dalším lidem se cesty zkříží. Kam však můj vratký život míří,

Kdo kluzkému štěstí přihlíží.

Stále váhám, jako jsem nikdy neváhala, Já bych lidem ráda pomáhala.

„Vždyť ty škrábeš jako kočka,“ slyšívala jsem, Hieroglyfy nerozluštěným diktátem.

A ve vaně najednou „Heuréka!“ Třeba někdy zachráním člověka.

Matikářka na to teď kápá, Třeba potřebný na mě čeká.

Kde se ty čáry já vlastně naučím, Abych pro pacienty nebyla nebezpečím.

Najednou řešení je přímo před očima, Možnost je totiž jen jediná.

Střední škola kouzelnická!

Ošetřovatel nebo praktická sestra?

Zdravotní lyceum je správná cesta.

Začínám si přeříkávat vlastní sen,

Lze mávnutím proutku doktorem být jen.

Biologie, chemie a psychologie,

Špetka nesrozumitelné magie.

Není toho přece jen trochu moc,

I tak chci prostudovat každou nemoc.

V knihách se válím téměř celý den,

A ničeho stále nelituju.

Teď vím, že letím tím správným směrem,

Chci být nejlepší z čarodějů.

Z píle a zkušeností teď míchám kouzlo svého oboru,

Odráží se v kotli víze, že budu se podobat doktoru.

Pár let musím trpělivě chvíli vydržet,

Abych nespálila se o ukvapenost svých vět.

Ráda bych jednou vykouzila někomu úsměv na tváři, když jeho nejcennější štěstí se mi zachránit podaří.